

POSTANOWIENIE

12 maja 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

Prezes SN Joanna Misztal-Konecka

na posiedzeniu niejawnym 12 maja 2026 r. w Warszawie

w sprawie z powództwa A.W. i B.W.

przeciwko Bankowi spółce akcyjnej w W.

o ustalenie i zapłatę,

na skutek skargi kasacyjnej Banku spółki akcyjnej w W.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie

z 5 listopada 2025 r., I ACa 1109/23,

1. umarza postępowanie kasacyjne;

2. zasądza od Banku spółki akcyjnej w W. na rzecz A.W. i B.W. po 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego;

3. nakazuje zwrot z kasy Sądu Apelacyjnego w Warszawie na rzecz Banku spółki akcyjnej w W. 12 130,50 zł (dwanaście tysięcy sto trzydzieści złotych pięćdziesiąt groszy) tytułem części opłaty kasacyjnej.

(K.W.)

UZASADNIENIE

1. Wyrokiem z 5 listopada 2025 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie w sprawie z powództwa A.W. i B.W. przeciwko Bankowi spółce akcyjnej w W. oddalił apelację pozwanego oraz orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego.

2. Od wyroku Sądu Apelacyjnego skargę kasacyjną wywiodła strona pozwana, zaskarżając wyrok w całości i wskazując na naruszenie art. 385² w zw. z art. 385¹ § 1, 3 i 4 k.c. w zw. z art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (dalej: „dyrektywa 93/13”); art. 65 § 1 i 2 k.c.; art. 19 dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych („MiFID I”); art. 69 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe w zw. z art. 353¹ oraz art. 58 § 1 k.c.; art. 385¹ § 1 k.c. w zw. z art. 4 ust. 2 dyrektywy 93/13 w zw. z art. 58 § 1 k.c.; art. 385¹ § 1 zd. 2 k.c. w zw. z art. 4 ust. 2 dyrektywy 93/13; art. 385¹ § 2 k.c., art. 385² k.c., art. 58 § 1 k.c. w zw. z art. 6 ust. 1 dyrektywy 93/13; art. 65 § 1 i 2 k.c., art. 56 k.c. oraz art. 358 § 2 k.c. w zw. z art. L Przepisów wprowadzających Kodeks cywilny – wszystkich w zw. z art. 6 ust. 1 dyrektywy 93/13; art. 58 § 1 k.c., a także art. 382 k.p.c.

3. W odpowiedzi na skargę powodowie wniesli o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, względnie o oddalenie skargi kasacyjnej, w każdym przypadku o zasądzenie od strony pozwanej na rzecz każdego z powodów kosztów zastępstwa procesowego.

4. W piśmie procesowym, datowanym na 27 kwietnia 2026 r., skarżący oświadczył, że cofa w całości skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 5 listopada 2025 r. i wniósł o umorzenie postępowania kasacyjnego oraz o zwrot części opłaty od skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

5. Cofnięcie skargi kasacyjnej nie podlega kontroli Sądu Najwyższego. Powoduje, że postępowanie kasacyjne podlega umorzeniu na podstawie art. 391 § 2 w zw. z art. 398²¹ k.p.c. (postanowienia SN: z 3 września 1998 r., I CKN 820/97, OSNC 1999, nr 2, poz. 40; z 16 listopada 2000 r., I CKN 1512/99; z 17 października 2008 r., I CSK 552/07; z 16 grudnia 2010 r., I CSK 102/10; z 10 maja 2019 r., I CSK 624/18; z 3 października 2023 r., II CSKP 1721/22; z 19 grudnia 2024 r., I CSK 3407/24; z 28 stycznia 2025 r., II CSKP 453/24, i z 9 stycznia 2026 r., I CSK 2760/25).

6. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z § 2 pkt 7 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

7. Rozstrzygnięcie o zwrocie części opłaty uiszczonej od skargi kasacyjnej w związku z jej cofnięciem przed rozpoczęciem posiedzenia, na które sprawa została skierowana uzasadnia art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. a w zw. z art. 80a u.k.s.c.

Joanna Misztal-Konecka

(K.W.)

[SOP]